

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعیم سلیمی - کابل / افغانستان
۰۲ می ۲۰۲۰

اول ماه می را گرامی بداریم!

برای بیشتر از صد ها سال ده ها میلیون انسان در کره زمین بار ها اراده خویش را برای نجات از اسارت ، جنگ و غربت اظهار داشته اند؛ هر چند که این آرزو تا هنوز به صورت کل برآورده نگردیده ، ولی با آنهم رزم و پیکار کارگران شیکاگو در ایالات متحده امریکا علیه کارفرمایان سرمایه داری در هفته اول ماه می ۱۸۸۶ در دفاع از اعتصاب کارگران برای کاهش اوقات کاری به هشت ساعت و سایر مطالبات کارگری که با بیرحمی تمام از جانب پولیس سرکوب گردید و در نتیجه آن چندین تن از کارگران به هلاکت رسیده و زخمی شدند ، با حمایت و تشویق جنبش های کارگری و انقلابی تولد جشنی را به ارمغان آورد که همه ساله از آن به تاریخ اول ماه می در سرتاسر کشور های جهان تجلیل به عمل می آید که در گذشته ها در کشور ما نیز از برای آن جشن بزرگی با راه اندازی تظاهرات و میتینگ ها در کابل و سایر ولایات کشور برپا می گردید .

روز اول ماه می در واقعیت امر روز همبستگی اکثریت بزرگ جامعه بشری است که تمامی تمدن انسانی را با زحمات و نیروی کارش ایجاد نموده ، ولی سهم خودش از آن در بهترین حالت بیشتر از کسب حد اقل امکانات معیشت برای

تجدید نیروی کارش نیست ، پدید آورنده کل ثروت جهان است ، اما خود ثروتی ندارد ، همه رفاه و آسایش از برکت نیروی کار او می باشد ، ولی خودش در زندگی روزمره از رفاه و آسایش لازم برخوردار نیست .

آنچه را که متأسفانه در راستای تجلیل ازین روز در کشور ما افغانستان عزیز باید یاد آور شد این است که ازین روز نه تنها دولت پوشالی ، نههم به اصطلاح " اتحادیه ملی کارگران افغانستان " ، مطبوعات و رسانه های جمعی طوری که شایسته و بایسته آن است تجلیل به عمل نمی آورند و حتی در بسا از موارد وجود چنین روز خجسته و میمون کاملاً به حاشیه فراموشی سپرده می شود ؛ دیگر این که در افغانستان طوری که مشاهده می گردد کارفرمایان توجهی به سلامت کارگران ندارند و حوادث محیط کار همواره باعث کشته شدن و زخمی و معلول شدن کارگران شده و در مقابل کار طاقت فرسا به آنها مزد ناچیز و بخور و نمیر داده می شود و علاوه بر آن بیکاری و فقر گسترده همگانی توأم با آفت شیوع ویروس کرونا در کشور جولان می کند .

نکته دیگر قابل یاد آوری این است که در نتیجه جنگ ها و مداخلات بیگانگان در نیم قرن گذشته شیرازه ساختار اجتماعی جامعه ما ویران شده و تشکیلات کارگری نیز آن طوری که در ابتداء در مراحل جنینی آن قرار داشت ، مضمحل گردیده است ؛ بنا ضرورت میرم برای کارگران افغانستان و از آن جمله کارگران روشنفکر و همچنان روشنفکران کارگری پیشرو این است تا اولین گام ها را برای رهائی زحمتکشان ما از گرو اتحادیه بوروکراتیک (دیوان سالار) رسمی به اصطلاح ملی کارگری که در سایه دولت دست نشانده و پوشالی عمل می نماید رها ساخته و برای ایجاد تشکیلات مستقل کارگری (شورا های کارگری به مثابه بهترین نمونه تمثیل دموکراسی) دست به کار شوند که در زیر چتر آن تمامی جناح ها ، سازمانها ، گرایشات مستقل کارگری ، تهی دستان شهری و روستائی ، سایر نیرو های عدالت پسند و مترقی در وجود یک اپوزسیون دموکراتیک گرد هم آمده و سرنوشت و مقدرات شان را برای رهائی کامل از اسارت ثروت و سرمایه به دست خود بگیرند .

جشن همبستگی کارگران افغانستان و جهان گرامی باد!

پایان

دیدگاه بگذارید